

تلور تهف ئى بوونه كوم،
 "قال يا ايها القوم"
 نهف هاتنه ژ مالا خود،
 دقئىن نيستقلالا خود.
 بووم گو بازى دلاور،
 كه نوكى يه سه رله شكه ر.
 گو: تهف پاشا و ميرن؛
 بى و مزير و گزيرن؛
 بووم هيدي رابوو سه ر خود،
 تاجا خود دا سه ري خود.
 گو: ب تاجا سه ري من،
 كه س نينه، هه مبه ري من.
 رابىن وهك پسه هله وانا،
 دا نه م هه رن سه ر وانا.
 هاتن ته يرين دو براك،
 باكرن كوئد و قراك.
 گو: هون وهرن بنيرن،
 كا نه م ئيروچ ميرن.
 ديكا خود دا نه نيشكا،
 بوو قيرقيرا مريشكا
 گو فه رمانا وه رابوو،
 كو ما وا ژ ههف به لا بوو.
 ئى كو كوشتن ئى كو مان؛
 هاتن گوندان بى گو مان.
 وان ژى وكه مه كوردان،
 ده ستى خود ژ به ر خود به ردان.
 عه لوك و تووتك و قاز،
 ته قده بوونه به له نگاز.
 ته قده كه تن كو خى رهش،
 چيروكا مه ژ وه ره خودش.
 وهك سه يداين جه گه ر خوين،
 هه مى بوونه دلبرين.

فابلا:

سه ر خوه بوونا مريشكان

(٣)

جه گه ر خوين

Fabila Serxwebûna Mirîşkan

Cegerxwîn

(3)

Tilûr tev lê bûne kom,
"Qale ya eyyuhal qom"

No 07
Najmaddin Biri

٤٩ کمبر

Ev hatine j mala xwe,
Divên îstîqlala xwe.

Bûm go Bazê dilawer,
Gelo kî ye serleşker?

Go tev paşa û mîrin,
Bê wezîr û gizîrin,

Bûm hêdî rabû ser xwe,
Taca xwe da serê xwe.

Go bi taca serê min,
Kes nîne hemberê min.

Rabin wek pehlewana,
Da em herin ser wana.

Hatin teyrên dubirak,
Ba kirin Kund û Qirak.

Go: Hûn werin binêrin,
Ka em îro çi mêrin.

Dîka xwe da enîşka,
Bû qîrîqîra mirîşka.

Go fermana we rabû ,
Koma wa j hev bela bû.

Ê ko kuştin ê ko man,
Hatin gundan bê goman.

Wan jî weke me kurdan,
Destê xwe j ber xwe berdan.

Elok û Tûtîk û Qaz,
Tevde bûne belengaz.

Tevde ketin koxê reş ,
Çîroka me j we re xweş.

Wek Seydayê Cegerxwîn,
Hemî bûne dilbirîn.